

medfølge de øvrige Documenter ved Sagens Overførelse til Folkethinget.

Med Hensyn til hele Lovudkastets Vedtagelse, da er Spørgsmaalet herom allerede blevet discuteret under Sagens første Behandling. Jeg tør imidlertid mene, at Sagen er af ikke liden Betydning, baade fordi den virkelig kan faae en temmelig stor finantiel Betydning, og fordi forskellige andre Hensyn derved ville komme i Betragtning, og jeg skal derfor tillade mig ganske kort at recapitulere, hvad der ved Sagens første Behandling er blevet anført for og imod. Det vil være i det ærede Things Grindring, at Udkastet er fornemmelig motive ret ved 2 Grunde, nemlig ved den, at det er ønskeligt, at disse Embedsmænds Stilling snarest muligt bliver klar og saaledes, at der i Udstigterne for dem ikke findes nogen Hindring for, at unge og dygtige Mænd kunne finde sig foranledigede til at træde ind i Ministerierne, og dernæst er Udkastet motiveret ved, at de nu værende Embedsmænd allerede under de tidligere collegiale Forhold havde faaet en Ascensionsret, en Dyrkningsret, og derfor kom man paa den Maade, som Sagerne nu staae, til at forurette dem, som have et bestemt Krav, og i alt Fald til at tilfidesætte Billighedshensyn mod Saadanne. Udvalgets Fleertal har fuldkommen anerkjendt Vægten af de Grunde, der saaledes ere anførte, og det har derfor heller ikke villet fraraade denne Lønningslov i det Hele, men har kun meent at maatte fraraade den paa det nærværende Standpunkt og i den Skikkelse, hvori den er fremkommen. Vi have tilsladt os at anføre forskellige Grunde derfor. Vi have anført, at Udkastet, saaledes som det foreligger, i og for sig allerede var temmelig ufuldstændig, idet det ikke indbefatter alle Ministerier og endog saa undtager fra Bedømmelsen endeel enkelte Embedsmænd. Denne Grund skal jeg dog selv ikke lægge saamegen Vægt paa; thi det forekommer mig, at man vel kunde have taget Loven uagtet denne Indvending, da det dog altid er bedre at have nogle Bestemmelser end slet ingen. Det er imidlertid dog en Grund, som ogsaa er anført af Udvalget. Der er dernæst af Udvalgets Fleertal anført, at det vilde være rigtigst, at et Udkast til

en Lønningslov for Ministeriernes Embedsmænd først kom, efterat Lønningslove for alle Statens Embedsmænd vare vedtagne. Man har fundet det urigtig at vedtage en Lønningslov for Ministeriernes Embedsmænd, førend man havde en Lønningslov f. Ex. for Domstolene og Andre. Denne Grund har allerede for mig mere Betydning; thi det maa vel erindres, at der fra Ministeriets Embeder meget let finder en Overgang Sted til andre Embeder, og ligeledes en Tilbagegang, og en stor Deel af de højere Embeder udenfor Kjøbenhavn besattes med Embedsmænd, der i en yngre Alder ere indtraadte i Ministerierne. Men hvad der for mig har været den væsentligste Grund til at fraraade Lovforslagets Antagelse, har været den, at vi ved Behandlingen af det aldeles have savnet et Regulativ, en Angivelse af, for hvormange og for hvilke Embeder Lønningsloven skal gjælde, vi savne et Regulativ, hvorved der kunde have været taget Hensyn til, om ogsaa alle Embeder, som lønnes lige høit, ere af samme Bessaffenhed, udfordre samme Dygtighed og ligestor Fagdannelse. Denne Grund har for mig været Hovedgrunden, og den er under Behandlingen af Sagen, navnlig under den 2den Behandling, ikke bleven svækket, men snarere bleven styrket ved Discussionen af de enkelte Paragrapher i Lovudkastet. Det vil saaledes erindres, at da der var Spørgsmaal om Sagen for Departementsdirecteurerne og Departementscheferne, blev der af den høitærede Finantsminister anført, at nogle af dem hørte til de højeste Embeder i Staten næst efter Ministrenes, og vare de meest betydningsfulde Embeder, navnlig under vore nærværende constitutionelle Forhold, hvor Forandringer i Ministerposterne vilde finde Sted lettere og oftere. Denne Grund kan efter min Formening ikke gjælde for dem alle, men kun for nogle og maastee endog kun for enkelte af dem; altsaa deri forekommer mig at ligge en Grund til at gjøre Forskel imellem dem. Det var dernæst Tilfældet, da vi kom til den Paragraph, der omhandlede Archivarer, Underbogholdere o. desl., og der var Spørgsmaal om et Forslag med Hensyn til Underbogholderne, Udvalget havde stillet og som Thinget forkastede, at den høitærede Finantsminister gjorde opmærksom paa,